

DE GENEZING VAN EEN VERLAMDE hjms

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters in Jezus Christus, in het Evangelie kunnen we het geweldige verhaal lezen van de genezing van een verlamde man. Vandaag wil ik dat verhaal eens met u bekijken. U kunt het lezen in het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 5, vers 17 tot en met 26. U kunt het eveneens lezen in het Evangelie van Mattheus, hoofdstuk 9, vers 1 tot en met 8 en in het Evangelie van Markus, hoofdstuk 2, vers 3 tot en met 12.

“Het verhaal beschrijft hoe enige mannen, om precies te zijn vier, een man die geraakt was naar Jezus brachten, uiteraard met de bedoeling dat Jezus hem zou genezen. Iemand die geraakt is, is een verlamde. In het Grieks is het *“paralutikos”* waar het Engelse woord *“paralysed”* van is afgeleid. Het bijzondere was dat zij deze man, wellicht een familielid of een vriend of buur of een bekende, naar Jezus brachten terwijl hij nog op z’n bed gelegen was. Maar Jezus was in een huis aan het prediken en zoals altijd was het heel erg druk. Vele mensen immers zochten Jezus op om genezen te worden of om Hem te horen spreken. En zoals altijd waren er ook deze keer weer Schriftgeleerden en Farizeërs, die Jezus op Zijn woorden wilden vangen.

De vier mannen probeerden om hun zieke vriend naar binnen te brengen om hem vóór Jezus neer te zetten, maar dat lukte niet. Het was veel te druk! De dringende massa mensen was te groot om er door heen tot Jezus te kunnen komen.

En wat deden ze? Ze klommen op het dak en braken het dak open. Zij schoven de tichelen (d.w.z. de dakpannen) aan de kant en lieten hem met bed en al naar beneden zakken tussen de tichelen door en plaatsten hem precies in het midden vlák voor Jezus.

En Jezus zag hun geloof en Hij zei tot de verlamde man: *“Zoon! Houdt goede moed, Ik heb je zonden vergeven”* in plaats van dat Hij hem meteen genas.

Maar onmiddellijk begonnen de Schriftgeleerden en de Farizeërs te mopperen: *“Wat denkt Hij wel, dat Hij godslastering durft te spreken? Alleen God kan immers de zonden vergeven?”* Maar Jezus had in de gaten wat hun gedachten waren en zei tot hen: *“Waarom dat gemopper? Wat is immers gemakkelijker om te zeggen: Je zonden zijn vergeven, of om te zeggen: Sta op en neem je bed op en wandel? Maar opdat jullie mogen weten, dat de Zoon des mensen de macht heeft om op de aarde de zonden te vergeven (zei Hij tot de verlamde man): Ik zeg je, sta op en neem je bed op en ga naar huis.”*

En het wonder van genezing gebeurde. Meteen stond de man op en nam zijn bed en ging naar huis. En hij loofde en prijsde God voor zijn genezing. En alle aanwezigen waren ontzet en werden bevreesd en zij verheerlijkten God om de macht die Hij aan de mensen had gegeven en de ongelofelijke dingen die zij gezien hadden.”

Dit verhaal betreft de genezing van een verlamde man, die aan zijn bed gekluisterd was. Misschien lag hij reeds jaren op bed. Hoe vreselijk, broeders en zusters, is het om verlamd te zijn en niet te kunnen gaan en staan waar je wilt of om altijd aan je bed gekluisterd te zijn. Maar we kunnen ook op een andere manier verlamd zijn. Elke verslaving, of het nu aan drank, aan sigaretten of aan seks of drugs is, is een geestelijke verlamming. Elke gebondenheid aan bepaalde zonden, of aan koopzucht of geld of aan een bepaalde hobby is een geestelijke verlamming. Je wilt verlost worden, maar het lukt je niet. Je wilt er mee stoppen, maar het lukt je niet. Je wilt de borrel laten staan, maar het lukt je niet. Je wil niet naar die pornovideo kijken, maar het lukt je niet. De banden en verslavingen zijn te sterk.

Wat geweldig is het dan om vrienden te hebben of broeders en zusters die je niet in de steek laten. Ware vrienden brengen je naar Jezus. Zij hebben gezien en weten dat je ziek bent, dat je gebonden bent of dat je Jezus nog niet kent en hebt aangenomen. En hun harten zijn bezorgd over je. Maar zij hebben het geloof en zij kennen de weg. Zij weten dat Jezus je kan genezen, dat Hij je kan verlossen. Zij weten dat Jezus elke verlamming en elke gebondenheid kan wegnemen. En zij ondernemen actie. Zij zijn je ware vrienden!

Zulke vrienden breken zelfs het dak open. Wat een doorzettingsvermogen toonden deze vier vrienden. Het dak verwijst naar het gebedsleven. De hemel kan soms als koper zijn en als een deksel waar je niet daarheen kunt bidden. Je bidt en je bidt, maar je hebt het gevoel dat je gebeden niet opstijgen. Dat niemand ze hoort. Maar deze vrienden braken het dak open en ze plaatsten hun verlamde vriend vlak voor Jezus neer, die de Enige is, Die ons kan verlossen. Dát is het, wat we moeten doen. We moeten volhardend bidden en bidden en blijven bidden en onze vrienden die in nood zijn, vlak voor Jezus plaatsen.

Hetgeen ik nu zeg, is niet oneerbiedig bedoeld, maar deze vrienden confronteerden Jezus als het ware met het probleem en smeekten Hem: *“Ziet u dit? Doe er wat aan! Alleen U kunt het doen!”*. Hun vrijmoedigheid lijkt onbeschaamd, maar is het niet, want dit is het juist wat Jezus wil zien. Want deze schijnbare onbeschaamde vrijmoedigheid komt voort uit waarachtig geloof. En als Jezus zúlk een geloof ziet, dan komt Hij beslist in actie. Want er staat geschreven: *“En Jezus hun geloof ziende, zeide tot hem: Zoon! wees welgemoed; uw zonden zijn u vergeven.”*

Wat lijkt het vreemd dat Jezus hem niet direkt genas! Maar Jezus toonde wat voor Hem het allerbelangrijkste is, namelijk dat onze zonden worden vergeven. Mijn zonden en uw zonden! De vergeving was voor die verlamde man het grootste wonder, hoewel hij dat op dat moment zeker niet zal hebben beseft. Als onze zonden vergeven zijn door Jezus, dan ontvangen we het eeuwige leven. Ons zieke lichaam is weliswaar belangrijk, maar toch iets wat vergankelijk is en na een korte periode van enkele jaren zal vergaan. Maar de ziel van de mens blijft eeuwig leven. De grote vraag is echter, wáár onze ziel de eeuwigheid zal doorbrengen. In de hemel? Of in de hel? Wilt u aan uw zonden of onhebbelijkheden gebonden blijven? Of wilt u dat Jezus u vergeeft. Dan wordt u een kind van God. Dat is het grote wonder. Één ding staat vast, Jezus wil ons vergeven en ook vrijmaken, maar daarvoor is nodig dat wij naar Jezus gaan. En als wij verlamd zijn en ons niet meer kunnen verroeren, wil Hij dat vrienden ons in hun gebeden bij Hem brengen. En wellicht zegt u nu: *“Ik heb geen vrienden of bekenden die mij kunnen helpen of naar Hem toebrengen!”* Mijn broeder en zuster, Jezus hoort elke harte-kreet en ziet elke nood. Hij hoort de schreeuw in uw hart en Hij wil u vergeven en vrijmaken. Maar komt u in gedachten tot Hem en láát Hem de stille kreet in uw hart horen.

Maar hebt u ook gelezen, dat het juist de mensenmenigte was waardoor de vier vrienden hun zieke vriend niet bij Jezus konden brengen? De grote massa zal altijd een sta in de weg zijn voor het wonder, dat Jezus in ons leven wil verrichten. Velen komen voor de sensatie naar genezingsdiensten of ze gaan met scepsis of met een ongelovig hart. Of ze zeggen tegen je: *“Ga jij naar die genezingsdienst? Je kunt thuis toch ook genezen worden?”* Of ze zeggen: *“Met je karakter wordt je geboren. Daar kun je niet van verlost worden”*. Soms zeggen ze: *“Wonderen gebeurden vroeger, maar zijn niet meer van deze tijd”*.

Er is zelfs een vaste categorie mensen die altijd met een negatieve reactie zal komen, namelijk de Schriftgeleerden en de Farizeërs, die hun zogenaamde geestelijkheid, oprechtheid en eerlijkheid slechts veinzen. Daar kunnen wij steevast op rekenen.

Zo las ik deze week in het blad De Levensstroom over de wonderbaarlijke genezing van een mevrouw die zeventien jaar zwaar ziek was geweest en aan de rolstoel was gekluisterd. Zij kwam in een van de genezingsdiensten van De Levensstroom (onder leiding van evangelist br. Jan Zijlstra) in Leiderdorp en zij werd in één ogenblik door Jezus volkomen genezen. Zij hing haar rolstoel letterlijk aan de wilgen en de wereld was te klein voor haar om haar blijdschap en haar dankbaarheid aan Jezus te uiten. Iedereen moest het horen, het gehele dorp en óók haar eigen voorganger. Maar de reactie van hem was: *“Ik ben blij voor jou, maar we zullen hierover in de kerkeraad vergaderen en ons standpunt nader bepalen”*.

Is dergelijk ongelof in de kracht van Jezus niet verschrikkelijk, broeders en zusters?

De Schriftgeleerden en Farizeërs begonnen ook nu meteen te zeggen: *“Hoe kan Deze nu de zonden vergeven. Dat kan toch alleen God? Hier is sprake van godslastering”*.

Broeders en zusters, we hebben het hier over de leiders en de leraars van het gewone volk. Zij hadden Jezus, Die de Gezalfde en lang verwachte Messias was en Gods Zoon, niet eens herkend. Zij moesten het volk voorgaan, maar hun geestelijke ogen waren stekeblind. Maar Jezus zag meteen hun gedachten, zo staat er in een van de Evangeliën geschreven. Wij zouden zeggen, dat Hij hun gedachten las. Jezus is God Zelf en Hij ziet en kent al onze gedachten. Omdat Hij bekleed en vervuld is met de Heilige Geest. Jezus kende hun overdenkingen en Hij zag ook hun boosheid, want Hij zei: *“Waarom overdenken jullie kwaad in jullie harten?”* Maar toen toonde Jezus aan hen met autoriteit dat Hij de ware Messias was, de Zoon van God, die met grote kracht bekleed was en Hij zei tegen de verlamde man: *“Sta op, neem je bed op en ga naar huis”*. Wat een geweldige, machtige uitspraak!

Het grote wonder gebeurde! De vergeving van de zonden kon de mensenmassa niet zien, maar wél de genezing. De verlamde stond op van zijn bed, dat bed waaraan hij wellicht jarenlang gekluisterd was geweest. Volkomen genezen!

Met dit wonder bewees Jezus óók, dat Hij inderdaad de zonden kon vergeven. Dat Hij inderdaad Gods Zoon en de lang verwachte Messias was, Die de mensen het eeuwige leven kon schenken. Want wiens zonden door God zijn vergeven, die is in Gods ogen ook gerechtvaardigd en die beërft het eeuwige leven.

Alle aanwezigen werden door ontzetting bevangen. Hun harten werden vervuld met vrees. Dit kan slechts door de werking van de Heilige Geest gebeuren. De Heilige Geest wilde hen overtuigen dat zij met de Messias te maken hadden, de Gezalfde Zoon van God. Maar toch herkenden zij Jezus niet als zodanig. Zij beschouwden Hem als een gewoon mens. Maar desondanks konden zij de ongelofelijke dingen, die zij gezien hadden, niet ontkennen. En daarom kwam er vrees in hun hart. Zij wisten dat er wonderbaarlijke dingen waren gebeurd en zij verheerlijkten God daarom. Hoewel zij Jezus niet herkenden, verheerlijkten zij God. Laten we zeggen veiligheidshalve!

Misschien denkt ook u nu: *“Ja, die genezingen en verlossingen vonden toén plaats, toen Jezus nog op aarde wandelde. Hij kon mensen genezen en vrijmaken, maar wij zeker niet.”* Laten we dan samen eens in het boek Handelingen, hoofdstuk 9, lezen over een gebeurtenis die plaatsvond nadat Jezus al lang weer naar de hemel was teruggekeerd. Daar zien we dat de discipel Petrus héél goed naar Jezus had gekeken, toen Hij dit wonder verrichtte.

Hand. 9: 33-34 – *“En aldaar vond hij een zeker mens, met name Eneas, die acht jaren te bed gelegen had, welke geraakt was. En Petrus zeide tot hem: Eneas! Jezus Christus maakt u gezond; sta op en spreid uzelf het bed. En hij stond terstond op.”*

Petrus genas lang na Jezus' Hemelvaart een verlamde man, die al acht jaar op bed lag en hij beval hem zelfs, nét zoals Jezus had gedaan, om dat bed op te maken.

En, broeders en zusters, het was slechts enkele maanden geleden dat die vrouw in een dienst in Leiderdorp in de Naam van Jezus uit haar rolstoel opstond.

De naam van de door Petrus genezen man was *“Eneas”* en dit betekent *“lofwaardig”*.

Ja, broeders en zusters, wij zijn geschapen om God, onze Schepper en onze Verlosser alle lof en eer te geven. In principe waren wij lofwaardig geschapen, maar wij hebben ons lichaam, onze ziel en geest door de zonden onteerd en wij hebben God beschaamd door onze gebondenheden en verlammingen. Onze relatie met God was volkomen verbroken, tótdat Jezus op aarde kwam. Hij kwam om voor de zonden van de mensheid te sterven en de doodstraf op Zich te nemen. Wie in Jezus gelooft en Zijn kruisoffer aanneemt en zijn zonden belijdt, zal vergeving ontvangen. Die zal eeuwig leven ontvangen. En die zal beslist worden verlost van elke gebondenheid en verlamming.

Oh, broeders en zusters, ik denk dat wanneer Jezus u heeft vergeven, verlost en genezen, dat u Hem alle lof en eer wilt geven. Net zo als die verlamde man. Hij ging naar huis met zijn matrasrol op zijn schouder en God verheerlijkende. Ik ben ervan overtuigd, hoewel het niet in de bijbel staat geschreven, dat hij zal hebben gesprongen van uitbundige blijdschap. Dat zijn hart als het ware barstte van dankbaarheid jegens God.

Dit is ook voor u weggelegd. Mijn Verlosser, Die mij van de meest afschuwelijke en vieze zonden heeft vrijgemaakt, wil ook uw Verlosser worden. Bent u verlamd? Bent u gebonden? God heeft voor u vergeving en verlossing en uitbundige blijdschap gereserveerd. Het ligt klaar voor u. Maar komt u in geloof tot Jezus en accepteer Zijn offer voor u. Dan zal Hij dat geweldige machtswoord: *“Sta op en wordt verlost”* uitspreken en ook u vrijmaken. Moge de Here Jezus Christus u zegenen. Amen.